

skatteminister Isi Foighel – om nogle principper, har jo ikke noget som helst med den konkrete afgørelse at gøre, nemlig om ministeren har blåstemplet den eller ej.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Nu var det jo hr. Jensby selv, som drog Spar Nord-sagen så direkte ind i den her diskussion. Det er jo rigtigt, som hr. Jensby siger, at han kun er bekendt med, at der er én sag, hvor en minister har været blandet ind, men så glemmer hr. Jensby det, han også sagde, nemlig at først sagde den pågældende minister nej, og så sagde den pågældende minister ja. Det var det, hr. Ole Stavad var så venlig at korrigere hr. Jensbys hukommelse med.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Til hr. Jensby har jeg det at sige, at jeg har svaret på det spørgsmål tidligere, og det kan læses, når det skriftlige referat kommer. Men det, jeg gerne vil sige, når nu hr. Jensby beder mig om at glemme aviserne, er: Jamen det er ikke noget med at glemme aviser. Her står jeg med et referat fra den 14. januar 1985, der opridses, hvem der har deltaget i et møde, hvor man diskuterede Kronebankens selvangivelse, før fusionen mellem Provinsbanken og Kronebanken blev endeligt vedtaget.

Når nu hr. Jensby lægger så stor vægt på, at han kun kender ét eksempel på, at en minister var inddraget forud, så synes jeg, hr. Jensby skylder os et svar på spørgsmålet: Hvad er så reaktionen på, at jeg her kan dokumentere et andet eksempel, nemlig med hr. Isi Foighel fra en periode, hvor hr. Jensbys parti var i regering?

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Det skal blive den sidste, kan jeg love formanden.

Det er til hr. Frank Aaen: Jamen det har jeg jo ikke en kinamands chance for at svare på. Hvordan skulle jeg kunne svare på sådan noget som det dér? Det kan jeg jo ikke. Det er da for meget at forlange af mig.

Gitte Seeberg (KF):

Udgangspunktet for forespørgslen er den rapport, som blev fremlagt i april 1995 om en undersøgelse vedrørende overdragelse af pengeinstitutter i perioden 1984-93. Rapporten er

som bekendt udarbejdet af en embedsmandsgruppe til brug for Stavadudvalgets arbejde.

Det kan derfor ikke undre nogen, at rapporten i et eller andet omfang også er et partsindlæg i hele diskussionen omkring Himmerlandsbanksagen.

Fra konservativ side har vi ikke det mindste imod, at man undersøger forholdene omkring overdragelse af pengeinstitutter også før Himmerlandsbanksagen. Når der er tvivl om forholdene, må de selvfølgelig undersøges, og så skal det også være en reel og en fair undersøgelse. Det nytter ikke at blande det hele sammen og så drage håndfaste konklusioner.

Det er også min opfattelse, at der intet findes i denne rapport, som undskylder, endsige medvirker til at mildne selve Himmerlandsbanksagen og hr. Ole Stavads andel i denne sag. Vi mener altså ikke, at denne rapport frikender hr. Ole Stavad eller gør Himmerlandsbanksagen stueren.

Rapporten er i pressen blevet fremlagt som bevis for, at der i 1984-93 er blevet givet i stribevis af ulovlige fradrag i forbindelse med bankovertagelser. Jeg betvivler ikke, at den arbejdsgruppe, der står bag rapporten, består af kompetente folk, men der er divergerende opfattelser af den konklusion, som rapporten kommer frem til. Jeg skal i den forbindelse henvise til den seneste udgave af Tidsskrift for Skatter og Afgifter, hvor professor, dr.jur. Erik Werlauff kommer med sine kommentarer til rapporten. Erik Werlauff sætter spørgsmålstegn ved påstanden om, at der er givet i stribevis af ulovlige fradrag som konkluderet.

Det er min opfattelse, at man skal være meget forsigtig med en så firkantet konklusion, som rapporten lægger op til. De sager, der undersøges i rapporten, kan ikke paralleliseres til f.eks. Himmerlandsbanksagen, da forholdene er nogle helt andre.

Det Konservative Folkeparti er af den opfattelse, at de involveredes brøde i de mange belyste sager forekommer kraftigt overdimensioneret. Om end skatteministeren, da rapporten kom, efter min opfattelse har handlet noget overilet, er beslutningen om forflyttelse af embedsmænd og omstrukturering ene og alene ministerens. Det skal Folketinget selvfølgelig ikke blande sig i.

Men det virker, som om man ukritisk har sammenblandet ret og pligt, skattemæssige modsat regnskabsmæssige hensættelser, og at man har undladt at drage konsekvenserne af, at vi har fået en kursgevinstlov.